

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 5 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročila, reklamacije, oznaki, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo

OBČNEMU ZBORU

društva „Narodni dom“

v dan 19. decembra 1886 ob 11. uri dopoldne
v dvorani Ljubljanske Čitalnice

z naslednjim dnevnim redom:

1. Predsednikov nagovor in upravno poročilo.
2. Poročilo blagajnikovo.
3. Poročilo pregledovalnega odseka.
4. Volitev predsednika.
5. Volitev upravnega odbora.
6. Volitev pregledovalnega odseka.
7. Posamezni nasveti društvenikov.

Vsi p. n. gospodje društveniki so torej uljudno vabljeni, da se udeležijo tega občnega zbora v polnem številu.

V Ljubljani, dne 12. decembra 1886.

Za upravni odbor:

Dr. Alf. Mosché,
predsednik.

Le naprej — do konca.

—*— Od časa do časa čuje se v naši deželi glas, da treba kaj storiti v povzdigo gmotnega našega položaja. Sedaj sproži jeden sedaj drugi idejo, kako bi se mogel odpraviti nezdravi položaj. Vsi ti posamični glasovi pa ne najdejo odmeva. V resnici gre vsa stvar staro pot naprej, ker nam nedostaje odločnih in požrtovalnih mož. Produkcija, glavni vir ljudskega blagostanja, gre že desetletja rakovo pot; mesto da bi čedalje večji konsum dežela porabljala v svoj prid, pitamo s svojim denarjem producente po drugih deželah, mesto, da bi se potrudili z izvažanjem domačega dela pridobiti tujega denarja, kupujemo še vedno večino svojih potrebščin po posredovanju naših kupčevalcev od tujih obrti in tujih tovarn. Vsaj drugače biti ne more.

Stališče naše obrtnije je povsem zanemarjeno, niti najmanjše vezi ni več mej toli važnim stanom. To nam kaže ne le duševni, marveč še očitneje gmotni propad rokodelstva v mestih in po deželi. Na mesta starejših članov rokodelstva, stopa proletarijat v polnem pomenu besede. Neznosna konk-

renca prodajalcev židovskih in krščanskih preplavlja naše dežele s tovarniškimi smetmi, — uničujoč obstanek domačemu rokodelcu in delavcu. Denar in prislužek gre iz dežele v židovske tovarne. Je li čudo, da se pri nas na desno in na levo nahaja le revežev — prosjakov.

Pač ni se temu čuditi! Deželani nadarjeni za vsakovrstno obrt, so na Slovenskem koncem devetnajstega stoletja samouki! Ne najde se jih z lepa toliko, kakor pri nas po deželi. In ti samouki brez gmotnih sredstev naj bi branili gmotni propad dežele; dandanes, ko se v vsej kupčiji šopiri slepanski duh židovstva!

Od nekdanj hlapčani tujih podjetnikov celo v rojstnem kraju, brez oživljajoče podpore od strani lastnih rojakov, more propadati rokodelstvo in obrtnija, ker nema zaslombe. V narodnih stvarih probujen, ognjevit, — ostal je narod mlačen in potujen v socialnih idejah.

Malokdo obrača svojo pozornost na to stran.

Dočim je država ustanovila obrtniške šole po premnogih mestih; in zopet sklenila ustanoviti jednak zavod prve vrste z italijanskim učnim jezikom v Trstu, prezirajo se slovenske pokrajine tako, da ne nahajamo od nemškega Gradca proti jugu nobenega zavoda v prosep obrtnije. Našim rojnim rokodelcem pa je na prosto voljo dano, pošiljati svoje sinove tja v nemške dežele napajati se tujih ved in tujega duba.

Kdo je temu kriv, da smo tako zaostali? Odgovor je tako žalosten, kakor stvar sama. Našim dosedanjim zastopnikom v celoti bil je razvoj obrtnije do sedaj deveta briga in ni je tvarine, s katero bi se bili manj pečali, kakor je ta. Njih nazorji glede rokodelstva ne strinjajo se le z mančsterskimi principi v obče, marveč celo nadkrijujejo vse liberalne in židovske pojme o obrtniji in kupčiji. Dokaz temu podpora, ki jo pri nas v polni meri uživajo vse take eksotične rastline. Tesno pri srci priraščeni so našim konservativnim (?) zastopnikom v gospodarskem oziru načela liberalnega židovstva, ki želi čim prej tem bolje uničenje rokodelstva in sicer prvo z visocega kapitalističnega stališča producentov, našinci pa iz prenizkega osebnega mnenja konsumentov, da utegnejo po uničenju malih producentov svoje potrebščine ceneje kupovati!

Pač žalostna istina!

Morebiti je čudni prikazni, da se rokodelci pri nas ne podpira, marveč zavida, kriva občna revščina, ali pa pogoltnost, ki še vedno išče pri rokodelstvu zlatih tal.

Bodi si pa temu uzrok kar koli, resnica je, da je naše rokodelstvo dospelo do tiste meje; kjer preneha povod zavidevanju in stopi pomilovanje na njega mesto.

Morebiti se s tem premenijo tudi nazori naših veljakov, da bodo hiteli celit rane narodnega trupla, — ko bode prepozno.

Tudi Dunajčane, ki so desetletja plesali okoli zlatega teleta, obšla je groza, ko so začeli premišljati, kam jih je privela lastna krivda, a s tisočeriimi vezmi drži jih v pesteh židovstvo; — ni je produkcije, ni je kupčije, kjer bi ne bilo merodajno — in antisemitizem razbija si lastno glavo ob Izraela trdnjavo.

Bode li tudi pri nas treba takega skrajnega konca?

Na političnem drevju odpada staro perje; nov cvet se prikazuje, bode li ta obrodil boljši sad; sme se ljudstvo, ki živi od dela svojih rok, ki pripravlja vsem mehke blazine, nadejati, da bodo zastopniki, koje obdarja s svojim zaupanjem, delovali po najboljši moči le v njegov prid, da bodo skušali težave in bremena, ki se mu nakladajo, tudi olajšati.

Obrt za obrtom gine. Vse delo ženstva po mestih, ki je živilo stotero oseb in rodbin z izdelovanjem veznin, oblacil, perila, klobukov, lišpa, pogoltnile so tuje židovske tovarne po naših kupčevalcih. Tudi prislužek našega ženstva je uničen in denar za vsakovrstne potrebščine in potrate odpošlje se iz dežele.

Bodi si človek še tako velik prijatelj kupčijske prostosti, srce ga boli, videvsiga, kako se zapravlja pri nas denar v potratu, koje uzbuja z največjo prekanjenostjo in na prevaro očij napravljeni lišp, ne v prid tukajšnjim, zaslužka potrebnim, kar bi nikakor potrata ne bila, — marveč v interesu tujih, skoro izključno židovskih producentov.

Koliko pa nasprotno prejema naša dežela za svoje izdelke, koliko nahajamo pri nas obrti, ki izvažajo svoje proizvode izven dežele? Je li konsum dežele v obrtnih izdelkih v kaki primeri z njeno produkcijo in prodajo? Seveda, ko bi samouki bili sposobni nadkrijevati tiste, ki imajo izza mladih nog priliko, izuriti se v vseh strokovnih in tehniških

kakor bi se želelo. Sedaj smemo imeti pač nekoliko upanja, da se bo skoro že zastarela stvar koristno gibati pričela.

Poljedelsko ministerstvo in deželni odbor kranjski dovolila sta primerno vsoto za tehniško preiskavanje podzemeljskih otlin in vodotokov mej Cerknico, Planino in Vrhniko in požiralnikov na Planinski ravnini, ter v Cerkniskem jezeru in poslalo v ta namen jako nadarjenega in veščega moža, inženerja V. Putika, ki je tudi že lansko leto podzemeljsko strugo Pivke in otlina Pivke Jame preiskaval, da vodi jako zanimivo pa tudi nevarno delo.

Na podlagi teh preiskovanj hoče se baje s primernimi sredstvi voditi napraviti potrebni večji odtok in nadalje preplavljenje odpraviti. Ker se imajo taka preiskovanja vedno le proti vodi izvrševati, zato pričelo se je delo pri izvirkih na Vrhniki in preiskovalo letos le do Planinske ravnine.

Na Vrhniki od velike državne ceste pričenski proti vzhodu vidimo 8 večjih izvirkov, pred katerimi stoje večinoma jako delavne žage in mlini. Izmej teh izvirkov sta 2 „Močilnika“, katerih vodo

LISTEK.

Tehniško preiskovanje nekaterih podzemeljskih otlin, vodotokov in jam mej Vrhniko in Planino.

Velikanska škoda, katero napravljajo vode ob večjem deževju na Loški, Cerkniski in Planinski ravnini, znana je marsikomu. Ob osušenju svetovnoznane Cerkniskega jezera razpravljalo se je že mnogo-krat z besedo in peresom in ni mi treba ter ni moj namen, zopet poudarjati predobro znane koristi, ki bi vsled osušenja nastale. Omenjati hočem mimogrede ob kratkem žalostnih razmer manj znane Planinske ravnine in opisati nekatera tehniška preiskavanja podzemeljskih otlin mej Vrhniko in Planino, ki so se o letošnjem poletju pričela in se bodo v prihodnjem letu še nadaljevala.

Če spomladi nekoliko dni zaporedoma dežuje, kar se skoro vsako leto pripeti, videl boš tam, kjer je ubogi kmet z velikim trudom ravno že obdelal

svoje polje, tam, kjer si malo dni prej občudoval lepo ravnino krasnih travnikov, mogočno jezeru podobno vodo, ki pokriva in uničuje up in delo kmetovalčev. Ni pa le spomladanski čas nevaren za posestnike Planinske ravnine, videl sem preplavljenje ob času, ko se je imela košnja pričeti in videl sem je, ko so ljudje imeli spravljati svoje jesenske pridelke. V čolnih vožeh videl sem kmete trgati preplavljeno turšico, da so vsaj nekaj pridelka rešili.

Kaj naj prične ubogi kmet v takih razmerah? Sadi, obdeluje, trudi se, v jeseni pa vidi velikokrat, da še onega semena ni pridelal, ki ga je posejal ali posadil. Pride pa poleg tega še druga jako kočljiva stran, — tudi davke je treba plačati. Ako vse druge nadloge neomenjene pustim, katere mora ubogi kmet preganjati, vidi se na prvi hip, da tako ne sme dalje trajati. Treba je, da država in dežela priskočita kmetu na pomoč.

Če dobra stvar res vedno dolgo časa potrebuje, kakor pravi pregovor, ni se nam čuditi, da se tudi v tej zadevi s pomočjo že dalj časa odlaša,

vednostih, kojim je z maternim mlekom ucepljen duh podjetja, potem bi šlo.

Žalibože pa treba dan danes narodu, ki hoče napredovati na griotnem polji, trdne podlage, občne in strokovne omike, popolnega znanja vseh iznajdeb, strojev in novih naprav; — tega pa pri nas ni! in zato hira naša produkcija; zato se zmanjšuje število delavskih močij; zato nadel je nekdo, ki mnogo občuje z obrtniškim naraščanjem, našim obrtnijam naslov „Gffretter“.

Da, stvar utegne polagoma še očividneja postati, — kdor še danes igra nevernega Tomaža, utaknil bode lahko kmalu prst v prazen prostor, ki ga je nekdanj polnil meščan — obrtnik. Nastopila bode takrat tista srečna doba, ki jo tako hlastno pospešuje polovičarski konservatizem.

Že nekoliko let sem razteza židovstvo svoje mreže v naši deželi. Ni je vasice, kamor ne bi zahajali židovski agentje, ki delajo v „slepariji“. Znanih nam je slučajev, ki se v poštenu kupčiji dosejajo poznali neso, a nihče ne gane prsta. Nevednost našega ljudstva stala bode še obilo žrtev, predno se bode vedelo ogibati židovski prevari.

Nahaja se pa mej nami mož, ki pričakuje od židovstva mej nami naseljenega celo dobrodejnega upliva za gospodarski razvoj. „Ist auch eine Ansicht“, — če pa je dobra pokazala nam bode bodčnost.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. decembra.

Nemci neso mogli strpeti, da ne bi letos v češkem deželnem zboru izzvali burne debate o narodnostnih in jezikovnih zadevah. Plener stavil je znova predlog, da se sodnijski in politični okraj omeje po narodnostih, osnuje primerno število novih okrožnih sodišč, razdeli deželno nadsodišče v Pragi v dva senata, nemški in češki in odpravijo jezikovne naredbe pravosodnega ministerstva, dasiravno je deželni zbor že dvakrat zavrnil podoben predlog in ga bode tudi sedaj. Ko bi deželni zbor vsprejel ta predlog, bil bi to prvi korak za razdelitev češke kraljevine, čemur pa Čehi ne morejo pritrditi. Predlog je pa tudi popolnem nepotreben, ker se Nemcem na Češkem nobena krivica ne godi. Vse nemške vloge se povsod rešujejo v nemščini.

Ruski poslanci bodo predlagali v galskem deželnem zboru, da bi se bolj oziralo v vzhodnogalskih krajih v srednjih šolah na ruščino. — Poljski klubi deželnega zbora so pa sklenili v deželnem zboru predlagati resolucijo na vlado, da bi se deželnim zborom v bodoče odločilo več časa za zborovanje.

Tirolskemu deželnemu zboru predložila se je vladna predloga šolskega zakona. Glavne določbe te predloge omenili smo že ob kratkem, dostavimo samo še, da bodo tirolski učitelji, ako bode predloga vsprejeta, dobivali polno pokojnino le, če so služili 45 let. Omenjena določba se utemeljuje s tem, da bi sicer bilo preveliko število upokojencev. Če tudi vladna predloga povsem ustreza nemškim konservativcem, vendar še ni gotovo, da bi bila vsprejeta. Nekateri konservativni listi pišejo, da mora konservativna večina deželnega zbora zavreči to predlogo, ker sicer bi indirektno se izrekla za brezverski državni šolski zakon, kateri so si dosejajo vedno prizadevali nemški konservativci odpraviti, toda nikdar neso naši pri družih strankah državnega zbora dovolj podpore. Predloga deželnega zakona opira se namreč na državni šolski zakon.

Vnanje države.

Bolgarsko deputacijo bode vsprejel v Berlinu grof Herbert Bismarck, ker je knez Bis-

marck sedaj v Friedrichsrue. V Berlinu nekda misljo priporočati Bolgarom, da naj se skušajo sporazumeti z Rusijo. Nemški diplomati hočejo baje pomagati Bolgarom s sveti, da se doseže sporazumljenje z Rusi.

Gadban paša zahteval je od bolgarske vlade, da naj prepove one liste, ki pišejo proti kandidaturi kneza mingrelskega in za povrat kneza Aleksandra. Vlada mu na to zahtevanje najbrž ne bode nič odgovorila.

Po poročilih iz Peterburga Rusija nič več ne misli na kandidaturu kneza mingrelskega za bolgarski prestol. Temu pa ni toliko uzrok upiranje Bolgarov, ampak knez Nikolaj Dadjan sam ne mara za bolgarski prestol. Kakor se govori, misli sedaj Rusija priporočati, kneza Vogoridesa. Z njim bodo morda Bolgari zadovoljnejši, ker je sam Bolgar.

Ruski upliv prevaguje v turških vladnih krogih. Turki dolže Anglijo, da je zakrivila vse ne-rede v Bolgariji. Ko bi Anglija ne bila ugovarjala, bi bila Turčija po Plovdivskem prevratu lahko ustanovila status quo ante. Tako pa utegnejo bolgarske zmešnjave prouzročiti resne nemire v balkanskih pokrajinah. Turški listi zahtevajo, da naj Turčija energično poseže v bolgarske zadeve in napravi red.

Srbsko-bolgarska komisija za urejanje meje pri Bregovi je začela svoje delo pri Negotinu. Predsednikom si je izbrala srbskega odposlanca, prefekta Andjelica.

V nemškem državnem zboru stavlja je član katoliškega centra Peter Reichensperger predlog, da bi se strožje kaznoval dvoboj, in bi se kaznoval tudi takomenovani ameriški dvoboj. V ponedeljek je bilo prvo branje njegovega predloga. Reichensperger je navajal, iz kako ničevnih uzrokov se dvobujejo zlasti častniki in dijaki. To bi se dalo preprečiti, ko bi se dvoboj strožje kaznoval. Na Angleskem so dvoboji jako redki, ker se kaznujejo kot umor. Poslanec Möller misli, da treba posebno vse sile napeti, da se dvoboj iztrebi pri vojaki. Najhujše je pa proti dvoboju govoril naprednjak Dirichlet. Dvoboj je predsodek nekaterih stanov — dijakov in častnikov — kateri je ravno tako malo opravičen, kakor mnenje nekaterih, da je gozdna tatvina pravična. Romantika dvoboja se more ravno tako malo opravičevati kakor romantika tihotapcev in italijanskih razbojnikov. Več drugih govornikov je pa mislilo, da se more dvoboj v posamičnih slučajih zagovarjati in se tudi ne bode dal odpraviti. V tem zmislu je govoril tudi minister Puttkamer. Reichenspergerjev predlog se je izročil posebnemu odseku v pretres.

Dopisi.

Iz vrhniške okolice 13. decembra. [Izv. dop.] Čudno je res to, da se iz našega okraja tako malo bere po časopisih. Kje naj iščemo uzroka? morda ni tvarine ali morda smo pri nas tako zaspani? Res vsake malenkosti nečemo naznanjati, ker bi gotovo nobenega upliva ne imelo, pa škoda bi bilo, da bi zaostali za drugimi Slovenci. Mnogo spisov sem čital iz raznih krajev, prinašajočih razne zanimive in spodbudljive stvari. Iz vsega pa se vidi, da Slovenec hoče in tudi mora zahtevati narodnost, on mora njo podpirati do zadnje kapljice krvi.

Tudi mi Slovenci vrhniške okolice bi radi taki bili, žalibože, da še nismo. Volja je sicer dobra, a meso je slabo. Ljudstvo v nekaterih vaseh je še čisto neolikano. Blodi v temi in živi tja v dan, kakor ovce brez ovčarja. — Kdo je temu uzrok? kmet ne, ker ne ve pota in ne sledu, po katerem bi svoje sinove poučeval, in olikoval, ker se še sam nikdar učil ni. Uzrok so drugi, kateri so zato tukaj, da bi ljudstvo vzbujevali ter naučevali za vero, dom, cesarja. Toliko lepih in velikih vasij ima vrhniška okolica, pa do sedaj se še

Vsi poskusi pričenski od izvirkov zasledovati podzemeljski vodotok ob vodi navzgor, bili so do sedaj vsled teh zaprek zaman.

Vsekako zanimiv pa je rezultat nivelovanja vseh teh izvirkov in onih v Bistri. Jezovi ob izvirkih so različne višočine. Pri najvišjih jezovih, mej katerimi sta močilniška, ob suši najprej vode primanjkuje, pri najnižjih pa, mej katerimi so Petričevi, tudi ob suši vode ne manjka.

Ob suši vidi se pri višjih jezovih ob steni v kotlini izvirka voda mirno stoječa, pri nižjih jezovih pa voda v toliki množini izvira, da goni žage in mlin. Pri vsem tem je pa gladina vode pri vseh osmih izvirkih ob manjši vodi popolnem jednake višočine. Iz tega se sklepa, da so vsi ti izvirki v nekaki zvezi, zatrjuje se celo, da vsi izvirki prihajajo iz mogočnega podzemeljskega jezera, ki baje ne more biti daleč od izvirkov. Do sedaj se seveda vse to le domneva, mogoče pa je, da nam bo prihodnjost kaj več o tem pojasnila.

(Dalje prih.)

le jeden ni zmisli in govoril kaj o kaki šoli, kamor bi se mladina pošiljala k pouku.

Kako lahko bi se to zgodilo n. pr., ko bi v vasi B . . . bila redna šola. Iz vseh bližnjih vasij bi mladina hodila v vas B . . . v šolo. Zdaj pa mladina takorekoč brez vede in brez pojma o kakem patrijotizmu vzraste in slednjič ostane, kakor živina na pašniku. Jeli to prav?

Jaz bi rad vedel, s čim se gosp. župnik v B . . . peča, da on, kot dušni pastir še ni na to prišel, česa je v B . . . najbolj treba. Tako lepo število prebivalcev, pridni sicer za delo, toda brez pravega napredka delajo in bredejo naprej. — Če pojde tako dalje, saj boste kmalu doživeli, da se bo vsak olikan človek bal priti v B . . . Komu hočemo to potožiti? Jeli ni gosp. župnik dosti študiran in izobražen, da ne bi mogel kaj več storiti za svoje vaščane? Jaz mislim, da je. Da bi pa radi starosti ne mogel, je skoro neverjetno, ker je v družih zadevah jako delaven in podjeten.

Da ne bodem preoster, naj v kratkem povem, da vlada pri nas še nekaka tlaka, katera je drugod že povsod davno, davno odpravljena, in da je prenehala petje in orgljanje v cerkvi.

Ne vem, zakaj se gosp. župnik za to bolj ne briga, da bi se vsaj pri službi božji pelo, kar bi v vasi B . . . ne bilo težko. Pa kaj se čudim temu? saj sem čul, da je sam spodil pevce v pričo vseh in se izrazil, da dokler bo on tu, ne bo petja in orgle se ne smejo slišati. Torej bom videl, jeli bo istina, jaz ne verjamem in še več družih ne, kajti časi se spreminjajo in mi v njih.

Vsaka reč ima res svojo dobro in slabo stran. Ali jaz v vasi B . . . ne vem za nobene druge dobre strani, kakor, da so prebivalci pridni, delavni kmetje, posebno gosp. župnik, da so nekateri kmetje tudi bogati, da se pa premalo zavedajo.

Jaz bi prav rad videl, da bi se ljudstvo iz trdega spanja probudilo ter se na noge spravilo. Drugače bodo vedno ostali zaspanci, a nikdar narodnjaki. Vsaj napol narodnjaki bodite, da se ne bo čulo od druge strani, da ste hudi nasprotniki t. j. nemčurji, kar bi seveda škodovalo nam.

O obnašanji pri zadnji volitvi Vrhniškega župana še govoril ne bom, kajti tu so pokazali vaščani pravi okus o svoji narodnosti. Seveda se iz tega ne more družega sklepati, kot njih neizmerna modrost in učenost.

K sklepu še omenjam, ker je nekaj pametnih mož vendar le tu, ki bi se radi brigali za šolo in stalnega učitelja, da je k vsakemu podjetju treba najprvo jedinstvi. Potem gre lahko delo naprej. Upanje se bo obudilo v nas, da se bo s časom jako lepo število prebivalcev pridružilo h kakemu društvu na pr. na Vrhniki, kakor se je to že drugod zgodilo. Kajti:

„Narave zakon je tak,
da se iz malega raste veliko.“

Potem bi se lahko kaj več pisalo o našem do sedaj še zapuščenem kraju. Prebivalci bodo imeli večje spoštovanje in ljubezen do vsacega omikanega človeka, bodisi tujca, bodisi domačinca, širila bi se omika in oživilo društveno življenje, katerega tako močno pogrešamo.

Od Drave 13. decembra. [Izv. dop.] Čudne reči se po svetu gode, a kaj jedakega tudi ne kjer koli. Ni še minulo mesec dni, odkar je slavni deželni šolski svet štajerski razglasil deželno postavo od 11. julija t. l. vsem krajnim šolskim svetom, ki nalaga za naprej okrajnim šolskim svetom delo kaznjenja starišev ali namestnikov, katerih otroci so zanemarjali (neopravičeno) šolski pouk.

Da bi se to delo po najkrajši poti izvrševalo naznani še naslednje določbe:

1. Nove tiskovine, ki jih je založila tiskarna v Gradi v nemškem in slov. jeziku, se naj od krajnih šolskih svetov na njih račun nemudoma naroče.

2. V šolske zamude se naj zapišejo imenito samo tisti učenci, ki so neopravičeno šolo zamudili, druge opravičene zamude se naj skupno v številu naznanijo.

3. Šolske zamude se pišejo od sedaj mesečno le jedenkrat, katere ima šolski vodja do 20. vsacega me-eca svojemu krajnemu šolskemu svetu in ta do 5. prihodnjega meseca okrajnemu šolskemu svetu izročiti.

4. Krajni šolski svet ima stariše opomniti in njih opravičenja v teh izkazih natanko naznaniti, tudi ali so možni kazni plačati ali ne.

To se je bilo sedaj jedenkrat tako zgodilo, a poslušajte: Pride te dni nov ukaz po okrajnih šol-

imenujemo „Malo Ljubljanič“, kakih 400 metrov proti vzhodu dva izmej vseh najmočnejša, ki dajeta „Veliko Ljubljanič“; 150 metrov dalje severovzhodno zopet 2 večja izvirka, ki zaradi nižjih jezov tudi ob suši mnogo vode izvirata, takoj pod žago in mlinom pa se združita z „Veliko Ljubljanič“. Kakih 300 metrov dalje izvira v dveh krajih „Ljubija“. Od teh dveh, tudi jako močnih izvirkov se le jeden porablja za večje industrijalno podjetje. Poleg teh glavnih izvirkov je seveda še mnogo manjših in posebno ob večji vodi.

Nad vsemi izvirkami vidijo se navpično stoječe, več metrov visoke gole skalnate stene in posebno občudovanja vredna je jedna poleg žage, nad Veliko Ljubljanič, ki nad izvirkami visi, kakor znani stolp v Pizi. Po mnenju večšakov so se nekdanj bregovi ondodnega hribovja od omenjenih sten, ker jih je voda spodjedla, odločili in se posedli. Ti mogočni zasipki sedaj branijo, da voda nikjer naravnost izpod hriba ne prihaja, da le skozi skalovje in kamenje izpod sten kvišku vre in da se nad izvirkami nobene oline ne vidi.

skih svetih od deželne šolskega sveta, ki večidel ono naredbo zanikuje.

Prvič pravi ta, da se imajo zamude po šolski postavi §. 27 od 4. februarja 1870 le polumesečno upisavati. Dalje, da se je v Gradci v tiskovine vzel še jeden predel, v katerem bodo razvidne zamude takih otrok, ki so opravičeno izostali. Vse to daje učiteljem in krajnim šolskim svetom 3krat več dela.

Učitelj na jednorazrednici bo gotovo potem vsakih 14 dni imel blizu 200 imen itd. pisati. Pride pa sedaj še vprašanje, kaj bodo krajni šolski sveti s tiskovinami, ki so si jih tako hitro nakupiti morali, ako bodo sedaj zopet nove?

Najnovejše: Liberalci štajerskega deželne zbornice in deželne šolskega sveta so včeraj 14. t. m. izumili prenapredbo o prestavljanju učiteljstva. To hoče deželni šolski svet dobiti popolnem v svoje roke in učitelje predstavljati v službenih zadevah tudi brez uzrokov, proti želji ljudstva, krajnih in okrajnih šolskih svetov. Tolažimo se, da še nad pravico čuva Bog in pričakujemo, da se taka postava ne bo potrdila.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 7. decembra.

(Konec.)

Odbornik Gogola pravi, da se mu vidi najnovejša naredba slavne c. kr. deželne vlade velika zastavica. Žuga se nam ostro, če ne spolnimo za htevanega, ne pove se pa ne, do kdaj moramo to storiti. Da v besedah „do maja“ ni rečeno, do maja 1887, sledi že iz tega, ker je to, kar se od nas zahteva, do omenjenega roka popolnem nemogoče. Da je temu treba najmanj pet let, dokazal je dr. Keesbacher dne 23. junija 1881 v tej zadevi v seji mestnega zbora Ljubljanskega sam, kar je razvidno iz dotičnega zapisnika. Takrat se je za htevalo za isto delo najmanj **pet let**, sedaj pa samo pet mesecev. Od kod to, nikakor ni jasno. Radi tega je ta naredba zastavica. Pa tudi v drugem oziru se lahko tako imenuje. Ne da se tajiti, da bi bilo dobro, da imamo po mestu jame, ali pritrčiti mi mora vsakdo, kdor Ljubljano pozna, da bi po nekaterih krajih, ki se večji del z vrtnarstvom in kmetijo pečajo, to nič ne koristilo, morda še tisto vzelo, kar neobhodno potrebujejo za vrte in polje. Čemu bi bila Krakovčanom, Trnovčanom itd. ta naredba? In vender se ne dela nikaka razlika glede krajev, kjer se ima vse to izvršiti. Ravno zaradi tega treba se je pritožiti proti nedoločni naredbi, pa tudi zaradi tega, ker se kljub jasni določbi postave iz l. 1870, po kateri spadajo take zadeve v samostalno področje občine, zanikuje avtonomija občine Ljubljanske. Vsi mestni odborniki gotovo radi priznavajo, da bi bilo dobro vse urediti in vse v najboljšem stanju imeti, ali vprašanje nastane, je li to mogoče, kakor se sedaj na mah zahteva, in kdaj? Da občinski zastop misli to izvršiti polagoma, vidi se iz tega, kar je občina storila za zdravstvene zadeve, posebno pa za vodovodne priprave itd. Neosnovana je torej trditev, da mestni zastop ne stori ničesar. Ako nas pa razpuste, no slobodno, vsaj bodo meščani sodili, smo li delali na korist občini ali ne. Kar se tiče neosnovane trditve po časnikih, da je Ljubljana nezdravo mesto, če ne celo najnezdruveje, moram iz svojega notarskega poslovanja povedati le to, da imam vsak četrti mesec smrtnice o vseh v Ljubljani umrlih, v katerih se zabeležuje tudi starost. V teh smrtnicah se kaže, da v Ljubljani jako malo mladih ljudi umrje, temveč da dosežejo prebivalci po odstotkih računjeni jako visoko starost. 1885 leta umrlo jih je meseca aprila, 18 nad 50 let, 9 nad 70 let; meseca avgusta 15 nad 50 let, 5 nad 70 let; meseca decembra 32 nad 50 let in 12 nad 70 let. 1886 umrlo jih je meseca aprila 39 nad 50 let in 11 nad 70 let in meseca avgusta 21 nad 50 let in 5 nad 70 let. Tolika starost gotovo ni znamenje slabih razmer v našem mestu. (Dobro.)

Podžupan Vaso Petričič čudi se jako strogoim besedam, ki se ne zlagajo z dostojanstvom mestnega zastopa Ljubljanskega. Čudno je, da se ravno dr. Keesbacher toliko vpenja proti delovanju sedanjega mestnega zastopa, mož, ki je sedel toliko let v mestnem zastopu Ljubljanskem, pa v jedno mer le nasvetoval, a ni znal pripraviti svojih nemških somišljenikov, da bi bili kaj izvršili. Ako ni mogoče ohladiti svoje jeze na drug način, naj bi še to opustil. Slobodno je c. kr. vladi mestni zastop razpustiti, se bode že videlo, kaj poreko meščani na to. Nič drugega, kakor da bodo sedanjí mestni

zastop zopet izvolili. Sedanjí mestni zastop storil je gotovo dosti za zdravstvene namene, blizu 60.000 gld. izdal je v to svrhu torej trikrat toliko, kakor gospodje nasprotné nemške strani.

Mestni odbornik Hribar pravi, da je pač teško kritikovati došli ukaz, a zanimivo je, da je dopis pisan v tonu, ki ni nikakor pristojen za samostojni mestni zastop, posebno, ko ni bilo nikaškega povoda za to, ker kolere v Ljubljani fakično niti bilo ni. Ko so pred leti, ko je vladal prejšnji mestni nemški zastop, zanesle razne kužne bolezni po predmestjih, posebnó na Poljane, takrat ni bilo govora o malomarnem delovanju mestnega zastopa, vse je bilo dobro, nič se ni pisalo v tem sovražnem zmislu kakor zdaj. S tem, da se napiše nekoliko odurnostij, še ni vse opravljeno, ako se ne ve nasvetovati boljšega. Sploh pa to ne gre, da bi se avtonomnemu zastopu pisalo tako, kakor bi k večjemu pristojalo gospodarju, ki piše svojemu služniku. Odbornik Hribar kritikuje še nadalje rečeni dopis in dokazuje, da so izkazi umrljivosti v „Laibacher Zeitung“ nepravilno sestavljeni in izreka misel, da je ministerstvo po zdravstvenih avtoritetah o delovanju mestnega zbora slabo in napačno poučeno. Govornik priporoča, da se vsprejme dr. viteza Bleiweisa poročilo in graja naposled še, da erar sam malo skrbi za zdravstvene razmere v Ljubljani, kajti v Študentovski ulici izliva se ob deževji pravi naplav foekalij z Grada, kar bi se moralo takoj odpraviti.

Pri glasovanju vsprejmeta se oba predloga policijskega odseka jednoglasno.

Pred sklepom seje vpraša odbornik Hribar gospoda župana, zakaj so po gostilnicah izkazi došlih tujcev le v nemškem jeziku?

Gospod župan odvrne, da bode o tem v prihodnji seji odgovoril. Potem se seja sklene.

Domače stvari.

— (Presvetli sesar) podaril je Rogatskemu trgu in občini Št. Vid pri Ptuji po 150 gld. za zgradbo šole.

— (Deželni zbor kranjski) ima jutri ob 10. uri svojo tretjo sejo. Dnevni red ima 15 točk, mej njimi poročila o vinarski in sadjarski šoli v Grmu, o notranjski volitvi, o raznih proračunih, računskih zaključkih in predloženih prošnjah za podporo.

— (Vodovodni odsek) imel je včeraj javno sejo, pri kateri so bili navzočni: predsednik vodovodnega odseka I. Hribar, župan Grasselli, podžupan Petričič, odborniki Tomek, Potočnik in Ravnikar, prof. Knapitsch, inženjerji Hrasky, Hanuš in Poka de Pokafalva, dr. Kapler in prof. Šubic. Prečital se je spis ravnatelja geološkega zavoda dr. Štura, kateri mej drugim navaja načine, kako bi se mogli prepričati, je li dovolj vode v studencih, iz katerih se namerava napeljati voda v mesto. Dotični studenci so na Ljubljanskem polju in v Podvodji pri Skaručini. Kateri teh dveh krajev se bode izbral, o tem se bode vodovodni odsek s finančnim odsekom posvetoval in potem mestnemu zboru staval svoje predloge. Mestni inženjer g. Wick se je prepričal, da je na obeh krajih dovolj vode, vender se je sklenilo, da se bode na Ljubljanskem polju poskušalo, je li vode dovolj, ko bi se slednji kraj določil za vodovod. Predloženi so bili včeraj načrti o vodovodni progi in grafični razgledi o množini vode, iz katerih so se navzočni prepričali, da se je mnogo in točno delalo in da bode na podlagi tega gradiva lahko delo pričet. Sklenilo se, da vodovodni inženjer potuje v Zagreb, Požun, Prago (Vinohradý), da prouči tamošnje vodovode in potem napravi podrobne načrte. V kratkem bode zopet seja.

— („Popotnik. List za šolo in dom“) ima v svoji 23. številki nastopno vsebino: Anton Martin Slomšek. Spisal Franjo Jamšek. — Logika. Spisal dr. Josip Križan. — Četrta štajerska deželna učiteljska konferenca. — Književna poročila. — Dopisi. — Novice in razne stvari.

— (Premembe v Lavantinski škofiji.) Gosp. Ostrožnik imenovan je župnikom pri sv. Jakobu v Pamečah. — Gosp. Lovro Potočnik, duh. svetnik, župnik in dekan v Gornjemgradu imenovan je članom okrajnega šolskega sveta. — Župnija v Rogatci je na novo razpisana do 22. januarja 1887.

— (Policija) prišla je nedavno hudega razsajača Janeza Colnarja in ga danes izročila deželni sodniji. Pred nekoliko dnevi prišel je Colnar v leseno barako pri kolodvoru na Dunajski cesti, zahteval klobaso in žganja in plačal z goldnarjem. Ko

mu je branjevka štela drobiž, ukral je klobaso in jo utaknil v žep. Odstevisi mu drobiž, vpraša ga branjevka, kdo bode drugo (ukradeno) klobaso plačal. Colnarja je vprašanje tako razjezilo, da je zgrabil na tleh ležeče železo in z njim branjevko na glavi teško ranil, potem pa še z roko po glavi bil. Branjevki se je naposled posrečilo ulti iz barake in klicati na pomoč. Prihitevskega policaja je Colnar osuval in mu strgal številko izpod vratu. Ko so ga drugi dan zaslišavali zagrešil je še hudodelstvo razžaljenja velečastva. Zagovarjati se bode imel razen slednjega tudi zaradi tatvine, teške telesne poškodbe, razžaljenja in suvanja straže.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Novi York 15. decembra. Na parobrodu „White“, vozečemu v Novi Orleans, nastal požar. Na parobrodu bilo je 40 otrok, ki so se iz zavoda v Wicksburgu zaradi ondu razsajajočih osepnic, peljali domov, 10 osob, ki so otroke spremljale in več potovalcev. Vse te osebe so poginile, tudi več mornarjev se je ponesrečilo.

Ruščuk 15. decembra. (Izvestje Havasovo.) Tukajšnji Turki so na predvčerajšnjem shodu sklenili, da novih davkov ne bodo plačevali.

Berolin 15. decembra. Car je Kaulbarsa pri vsprejemu dvakrat poljubil in se mu zahvalil, da Bolgarom ni dovolil nikakih koncesij.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Gledé te zadeve je omenjeno visoko ministerstvo poizvedovalo in te poizvedbe so pokazale, da vsled notranje tarfne knjige južne železnice ne uživa nobena dežela prednosti, niti pri osobnem niti pri prometu z blagom, torej se take tudi specijelno za Kranjsko ne morejo napraviti. Kar se tiče sprejema mesta Ljubljane, eventualno drugih krajev v Kranjski v južno-severno-avstrijsko-ogerski zvezni tarif, se je omenilo, da se je ta tarif napravil za pospeševanje prometa čez Jadranska pristanišča in da torej ni nepogojne potrebe, da bi se razteguil tudi v promet po suhem, kar bi se moglo tem manj izvesti, ker so se začetkom v imenovan zvezni tarif uštete postaje Gorica, Tržič in Zagrado mej tem izločile.

Gledé primer in tabel o tarifih za blago, katere je slavni deželni odbor v podporo svoje prošnje navel, se je pokazalo, da ne veljajo več ali pa morda v kratkem času izgubijo veljavo.

Sicer pa se je družbi južne železnice večkrat priporočalo, naj težnjam trgovinske in obrtne zbornice v Ljubljani in posamičnih interesentov, v kolikor je sploh možno, od slučaja do slučaja ugodi, in imenovano železniško upraviteljstvo je glede tega dalo zagotovilo, da si bode vselej prizadevalo, kranjsko industrijo in trgovino po možnosti pospeševati. Mej tem so se vršile razprave mej družbo južne železnice in c. kr. glavnim ravnateljstvom avstrijskih državnih železnic zaradi primerne uravnave posamičnih tarifnih nastavkov za Ljubljano in pričakovati se more, da se jeden del želja Ljubljanske trgovinske in obrtne zbornice izpolni.

d) Zbornica je rešila:

1. Uložila je na c. kr. državno vojno ministerstvo prošnjo, da se pri zalaganji c. kr. arzenala v Pulji vsprejmo kranjske deske in tramovi. C. kr. ministerstvo je prošnjo uslišalo.

2. Prosila je zbornico na Reki, naj naznani tamošnje tržne navade.

3. Uložila je prošnjo na c. kr. ministerstvo za uk in bogočastje, naj bi se v Kranjski ustanovile obrtne strokovne šole.

4. Uložila je prošnjo do glavnega ravnateljstva južne železnice, naj se upeljejo tour in retour vozni listki.

e) Dopisi c. kr. deželne sodnije v Ljubljani zaradi a) upisa firme J. Singer v Idriji, b) izbrisa firme V. Seunig v Ljubljani, c) upisa sprememb pri firmi Terpinc & Zeschko poleg Ljubljane.

f) Dopis c. kr. okrožne sodnije v Rudolfovem zaradi upisa firme Helena Pohar v Radečah

g) Razglasili so se: ukazi, razpisi o udobavi in druge važne stvari; izdala so se: Potrdila o izvoru; dalje potrdila o cenah blaga in pojasnila o solidnosti firm; naslovi in firme so se naznanjale privatnim osobam; konečno odposlali so se dopisi do obrtovalcev zaradi statističnih podatkov

(Dalje prih.)

Vabilo.

Zaradi bližnje Silvestrovo veselice in predstave v gledališči vabi uljudno podpisani odbor p. n. gg. člane čitalniškega pevskega zbora, da bi se polnoštevilno udeležili skušnje v petek dné 17. t. m. Pevski odbor.

Vabilo k pristopu v mlekarso zadrugo.

Po sklepu občnega zbora more podpisano načelnništvo zadrugnikov, ki uplačajo delež po 10 gld. le še do novega leta vsprejeti.

Pozneje vsprejemali se bodo le oni, ki plačajo 50 gld. pristopnine, katere pa sedaj ni plačati. Tudi bo odbor mogel pristop sploh zabraniti.

Omenjamo še, da po pravilih določena množina 10 litrov mleka za jedno kravo se razume, računeno na celo leto in na vse upisane krave, torej na pr. kdor ima pet krav, ne bi smel v celem letu uposlati nad petkrat 3650 litrov! Več pač naše krave nemajo mleka!

To v pojasnilo in v prid kmetskim gospodarjem, da ne zamudijo jim gotovo prekoristne prilike!

Načelnništvo mlekarke zadruge,
v Ljubljani 16. dec. 1886.

Fr. Povše.

Lek v dober kup. Bolujočim na želodec pripočati so pristni „Moll-ovi Seidlitz-praški“, kateri imajo poleg nizke cene najboljši lekarski uspeh. Skatljica z navodom uporabe 1 gld. a. v. Vsak dan jih razpošilja po poštne povzetje A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njega varstveno znamko in podpisom.

1 (20—9)

Zahvala.

Podpisani usoja si slav. društvu „Narodna šola“, ki je blagovolilo našej šoli veliko šolskega blaga brezplačno poslati, v imenu šolske mladosti izreči najtoplejšo zahvalo.

Vodstvo ljudske šole v Begunjah,
dne 15. decembra 1886.

Hinko Podkrajšek,
učitelj.

Umrli so v Ljubljani:

V deželnej bolnici:

13. decembra: Josipina Laznik, delavčeva hči,
2 let, sv. Petra cesta št. 52, za davico

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
14. dec.	7. zjutraj	734.68 mm.	—2.4° C	brezv.	megla	
	2. pop.	734.27 mm.	3.0° C	sl. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	736.55 mm.	6.2° C	sl. zah.	obl.	
15. dec.	7. zjutraj	735.90 mm.	3.4° C	sl. vzh.	obl.	2.00 mm.
	2. pop.	734.65 mm.	10.0° C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	733.85 mm.	7.6° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 2.3° in 7.0°, za 3.3° in 8.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 16. decembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 85 kr.
Srebrna renta	83 „ 40 „
Zlata renta	112 „ 15 „
5% marcna renta	100 „ 10 „
Akcije narodne banke	882 „ — „
Kreditne akcije	293 „ 10 „
London	125 „ 75 „
Srebro	— „ — „
Napol.	9 „ 94 „
C. kr. cekini	5 „ 96 „
Nemške marke	61 „ 72 1/2 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 131 „ 25 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 167 „ 25 „
Ogrska zlata renta 4%	104 „ 30 „
Ogrska papirna renta 5%	94 „ 15 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 118 „ — „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 „ — „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	— „ — „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. želez. ce	98 „ 40 „
Kreditne srečke	100 „ 179 „ 25 „
Rudolfove srečke	10 „ 19 „ 25 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 113 „ 25 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	214 „ 75 „

Vabilo na naročitev mleka!

Novo ustanovljena mlekarica zadruga želi tudi Ljubljanskim prebivalcem ustreči z dobrim mlekom, z izvrstnim namiznim surovim maslom, smetano in medlim mlekom, ter vabi na naročitev po sledečih cenah:

Mleko prve vrste, vsprejemano v družbini mlekarnici (na Češko-vem marofu v Dolgi ulici) liter po 9 kr.
Mleko na dom postavljeno „ „ 10 „
Pri veliki naročitvi primerno znižana cena.

Fino namizno surovo maslo kilo po 1 gld. 40 kr.
Fina smetana liter „ 1 „ 20 „
Navadna smetana „ „ — „ 40 „
Medlo ali posneto mleko „ „ — „ 4 „

Da bo vodstvo zadruge moglo za novo leto prirediti in odločiti za Ljubljanske naročnike potrebno mleko, prosimo, da se stalne naročitve na mleko blagovolé doposlata vodstvu zadruge do 24. decembra t. l.

Za Božične praznike bo zadruga preskrbela že fino namizno surovo maslo, ki se bo od 24. t. m. zamoglo dobiti

Za pošteno blago daje poročstvo

(926—1)

Prva mlekarica zadruga v Ljubljani.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vsaki knjigi trideset knjižica:

Umetno ribarstvo.

Spisal

Ivan Franke.

3 1/4 pole v 8° s podobami. Mehko vezana stane 50 kr

Krasna domovina naša se svojimi potoki, rekami in jezeri je za umno ribarstvo tako ugodno ustvarjena, kakor ne kmalu kaka druga dežela. Sredstva in pota, kako isto pri nas urediti in upravljanje, podaja čislani gospod pisatelj na jako umen način v gor omenjeni knjižici. Leta bode vsakemu ki ima srce in skrb za povzdigo narodnega blagostanja, dobro došlo sredstvo, da se o tem predmetu poudi. Priporočujemo to knjigo osebito velebiti duhovščini, učiteljem in zemljiškim posestnikom, ker sva uverjena, da jo bodo z velikim zanimanjem prebirali ter iz nje črpali gotovo lepo korist.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjižničarica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(893—2)

Mesto zdravnika

v Središkem trgu je razpisano. — Zdravnik, ki mora biti doktor medicine in slovenščine zmožen, dobi 600 gld. letne remuneracije in se naj dotični oglasi do konca januarja 1887 pri podpisnem županstvu ulož.

Opomni se, da je trg sam in velika okolica močno obljubljena in je tedaj obilne zdravniške prakse pričakovati.

Občina trg Središče,

dne 10. grudnia 1886.

(923—1)

Župan: Kočevar.

Cvet zoper trganje (Gicht)

po dr. Mallcu a 50 kr.,

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, oirple živce in kite itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno zdravi, kar dokazuje na stotine priznanj iz najrazličnejših krogov.

Prodaja (749—10)

LEKARNA TRNKOCZY.

zraven rotovža v Ljubljani

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Kisla voda, kopališče Radence

s svojo jako obilo „natro-lithion-kislino“. Garodovi poskusi so dokazali, da je ogljeno-kisla „Lithion“ pri ogljenokisljivosti in najgostejši in najgostejši voda kot specifikum pri: protinu, kamnji v želodec, mehurju, ledvicah, zlati žili, bramo-rici, brahoru, zlatenici, želodčnih boleznih, kataru. Kopelji, stanovanja, restavracija cen.

Zaloga: F. Plautz v Ljubljani, P. Sollinger via goppa v Trstu, A. Mazzoli v Gorici, v Celju in Mariboru v vsaki spec. trgovini.

VIZITNICE

priporoču

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Proda se iz proste roke v Dolenjem Logatci h. št. 26 na najugodnejšem kraju ležeče (924—1)

posestvo in hiša s krčmo

vred, krčma obstoji že mnogo let in je zmirom dobro obiskana, hiša je pripravna še za vsako drugo trgovino ali obrt, oddaljena je od južne železniške postaje 5 minut. — Posestvo obstoji iz več oravov travnikov, njiv, pašnikov in gozda. — Več o tem se poizve pri posestu ku samem.

Razglas.

Občina Ajdovščina razpisuje službo občinskega zdravnika s 1. januarjem 1887.

S to službo spojena je letna plača 300 gld. iz občinske blagajnice, prosto stanovanje v občinski hiši, potem za ogledovanje živine v mesnicah 100 gld. K temu doda tukajšnja predilnica in barvarnica na leto 200 gld., delavsko društvo 100 gld., ostaja mu tudi dohodek za cepljenje koz in sodnijska preiskavanja.

Zdravnikova služba daje lep dohodek, ker se v bližini občine nahajajo umetni mlini, žage, fužine itd., katerih delavci se jedino le občinskega zdravnika poslužujejo.

V ajdovškem okraju, kateri broji do 15.000 duš in v katerem se drugi zdravnik ne nahaja, sme se zdravnik na dobre zasebne zaslužke zanašati.

Prosilci za to službo morajo dokazati, da so zdravniki vsega zdravilstva in da so zmožni slovenskega ali vsaj jednega slovanskega jezika, naj položijo njih dokumentovane prošnje do 20. decembra t. l. podpisnemu županstvu, kjer pozvedo tudi druge okolščine.

(920—2)

Županstvo v Ajdovščini,

dne 11. decembra 1886.

CACAO
in
ČOKOLADA
VICTOR
SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856—16)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delicatess, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Zrebanje že o Božiči.

Kinscem SREČKE a 1 gld. 11 srečk 10 gld. samo 10 gld.

Glavni dobitek v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg. 20% || 4788 denarnih dobitkov.

Kinscem-srečke dobivajo se v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba:

Budimpešta, Waitznergasse 6.

(787—32)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.